

Door: [Maartje van Asten](#) op 5 oktober 2009

Hoge hakken race

Diversiteit. En dan met name de man/ vrouw verhoudingen binnen een organisatie. Je kan er niet meer omheen. Het lijkt wel een hip modewoord. Er wordt een hoop over gepraat hoe die vrouwen toch allemaal door moeten stromen naar de top. Hup, door dat glazen plafond. Tweehonderd topvrouwen pleitten onlangs in een manifest voor een quotum van 40 procent voor vrouwen in commissariaatfuncties en toezichtfuncties; het zogenaamde Quota- Manifest. Bedrijven en publieke organisaties zouden verplicht moeten worden om 40 procent vrouwen in hun raden van commissarissen en raden van bestuur te benoemen. De PvdA en FNV hebben dat ook al eerder geroepen. Vrouwen aan de top; het toonbeeld van politieke correctheid. Om maar een beetje maatschappelijk verantwoord over te komen, kun je als bedrijf hiermee aan de slag gaan en jezelf als 'vrouwvriendelijk' presenteren.

Ook binnen de advocatuur zijn tal van initiatieven ontwikkeld om diversiteit te bevorderen. Zo heeft de Nederlandse Orde van Advocaten de Commissie Diversiteit in het leven geroepen. Daarnaast hebben inmiddels meer dan twintig grote advocatenkantoren de intentieverklaring "Diversiteit binnen de advocatuur" ondertekend. Om mij heen hoor ik verhalen van vrouwen in de advocatuur bij vaak wat grotere kantoren, waar zelfs speciale commissies zijn opgericht voor vrouwen, om zich meer te laten horen en te leren beter zichtbaar te zijn in de organisatie. En ja, het is echt waar; er bestaan nog steeds kantoren waar vrouwen moeten vechten om gehoord te worden. Ook zijn er bij sommige kantoren nog strafkortingen indien er parttime gewerkt wordt en worden aan parttime werkers dezelfde omzetteisen als aan fulltime werkers gesteld.

Wellicht is het makkelijk praten voor mij. Het percentage hoge hakken binnen ons kantoor is behoorlijk groot. Zo heb ik een cliënt wel eens horen zeggen; 'Af en toe heb ik het idee in een serie van Ally McBeal beland te zijn.' Klopt, er lopen (momenteel) meer vrouwelijke advocaten dan mannelijke rond. Dat is een onbewuste keuze; bij sollicitaties wordt nu eenmaal de beste eruit gepikt. Ook het aantal vrouwelijke vennoten is goed vertegenwoordigd. Ik voel me dan ook niet aangesproken als het om het onderwerp diversiteit gaat in dit opzicht. Natuurlijk zijn er verschillen tussen vrouwen en mannen. Zolang die verschillen in de positieve zin besproken worden en vrouwen hun persoonlijkheid geen geweld aandoen, vind ik het prima.

Levert zo'n Quota- Manifest nou ook het gewenste resultaat op? Ik denk het niet. Je wilt toch niet naar je hoofd geslingerd krijgen dat je op die ene plek zit omdat je vrouw bent? Natuurlijk niet; je zit er omdat je goed bent. Neem nou Neelie Kroes. Ze trad op hoge posten vaak aan als 'eerste vrouw'. In een interview met Vrij Nederland zei ze eens: "Feministen die de samenleving willen veranderen zodat ze meer kansen krijgen, wat een onzin. Je hebt zelf alle mogelijkheden om uit te maken hoe je wilt leven. Ik ben het trouwens in grote lijnen eens met de huidige samenleving. Ik vind het hier best in orde! En bij een tegenslag moet je niet mekkeren, maar je afvragen: heb ik wel alle mogelijkheden gegrepen om wat ik wou te laten gebeuren?". Ik sluit me daarbij aan; no nonsense, geen fratsen, de beuk erin en trek aan die hoge hakken!

Maartje van Asten, advocaat arbeidsrecht vanasten@vandersteenhoven.nl

